

BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK
mint másodfokú bíróság
4.Pf.21.503/2017/5.

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a [REDACTED], ügyintéző:
[REDACTED] ([REDACTED]) által képviselt **Intrum
Justitia Zrt.** (1138 Budapest, Váci út 144-150.) felperesnek – a Madari Ügyvédi Iroda, ügyintéző
ügyvéd: dr. Madari Tibor (1027 Budapest, Frankel Leó u. 5. mfszt. 2.) által képviselt [REDACTED]
[REDACTED] alperes ellen 976.030 Ft és járulékai megfizetése
iránt a Budakörnyéki Járásbíróság előtt folyamatba tett perében a 2017. január 23. napján kelt
3.P.21.080/2015/20. számú ítélet ellen az alperes részéről 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés
folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja; a keresetet elutasítja és az alperes elsőfokú perköltség viselési kötelezettségét mellőzi.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 90.109 (kilencvenezer-
százkilenc) Ft együttes első- és másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 946.030 Ft tőkét és a tőketartozás után 2012.május 4. napjától a kifizetés napjáig járó évi 40,44 % késedelmi kamatát, valamint 30.000 Ft követeléskezelési díjat, továbbá 113.190 Ft perköltséget.

Döntése indokolásában a Ptk.205.§ (1)-(2) és (3) bekezdésének, a 218.§ (1) bekezdésének, valamint 522. és 523.§-ainak felhívását követően elsősorban a felek közötti szerződés érvényességét vizsgálta. E körben megállapította, hogy a hitelkártya szerződés megnevezésű iratot mind a felperesi jogelőd, mind az alperes aláírta. Az ÁSZF 2.1.1. pontja rögzítette, hogy a szerződés akkor jön létre, amikor a bank az ügyfél által kitöltött és aláírt valamennyi melléklettel ellátott szerződést cégszerűen aláírva elfogadja. Úgy foglalt állást, hogy az alperes a szerződés aláírásával a felperesi jogelőd általános szerződési feltételeit elfogadta és az abban foglaltakat tudomásul vette. Kitért arra, hogy a Ptk. 205.§ (3) bekezdése alapján két feltételnek kell teljesülnie ahhoz, hogy az ÁSZF a szerződés részévé váljon; az egyik az, hogy annak tartalma megismerhető legyen, a másik pedig, hogy a másik fél ezt elfogadja. A felek közötti szerződés kifejezetten rögzítette, hogy a hitelkártya

BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK
mint másodfokú bíróság
4.Pf.21.503/2017/5.

2

általános szerződési feltételei alkalmazandóak a szerződésre. Ebből következően az általános szerződési feltételek a perbeli szerződés részévé váltak.

Kiemelte, hogy az alperes 2006. februárjától egészen 2012. márciusáig aktívan használta a hitelkártyáját, a felperesi jogelőd az ügyfelek számára az ÁSZF rendelkezéseinek megismerését biztosította, az nyilvánosan elérhető volt.

Ezt követően az elsőfokú bíróság részletesen ismertette a bankhitel szerződés jellemző sajátosságait, annak tartalmát, illetőleg rámutatott arra, hogy a bankhitel szerződés érvényessége írásbeli alakhoz kötött. Ebből következik, hogy annak lényeges tartalmát írásba kell foglalni. Úgy foglalt állást, hogy a felperesi jogelőd és az alperes a szerződés lényeges kérdéseiben megállapodtak, azt írásba foglalták és annak aláírásával a szerződés érvényesen létrejött. A felperesi jogelőd a hitelkeret összegét 945.000 Ft-ban határozta meg, mely összeget az alperes 2006. február 1. napjától kezdődően folyamatosan lehívott. Az alperes első tranzakciója 2006. február 23. napján a PIN módosítással megtörtént.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az 1996. évi CXII. tv. (Hpt.) 213.§-ában foglalt rendelkezések a perbeli jogvita szempontjából relevanciával nem bírnak, mivel azok a fogyasztási lakossági kölcsönszerződés tartalmi elemeire vonatkozó rendelkezéseket határozzák meg. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján megállapította, hogy a felperesi jogelőd a hitelkártya szerződést az ÁSZF 2.3..3 c.) pontja alapján mondta fel, a fizetendő összeget 946.030 Ft-ban határozva meg. A felmondást az alperes 2012.május 4. napján kézhezvette. Az ÁSZF 4.11 pontja pedig rögzítette, hogy a fizetési késedelem esetén az ügyfél köteles a hiteldíjon túl az esedékessé vált tartozás után a vonatkozó hatályos jogszabályok szerinti késedelmi kamat megfizetésére, amelynek mértéke az ügyleti kamatláb + 6 %. Rögzítette továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a csatolt kamat és díjtáblázat alapján a Lady Standard hitelkártya csomag havi hitelkamata 2,87 %, azaz évi 34,44 %. Az ügyleti kamatot 6 %-kal növelve tehát a késedelmi kamat 40,44 %-ot tesz ki. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a felperes kereseti kérelme mind jogalapjában, mind összecszerűségében megalapozott.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Másodlagosan indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését.

Eljárási szabálysértésként jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Pp.2.§ (1) bekezdésébe, 3.§ (3) bekezdésébe, 164.§ (1) bekezdésébe, 224.§ (1) bekezdésébe ütközik, míg anyagi jogi jogszabálysértésként az rPtk.200.§ (2) bekezdésére, 205.§ (1) és (2) bekezdésére, 522.§ (1)-(2) bekezdésére, 217.§ (1) bekezdésére, 218.§ (1) bekezdésére és az rHpt.210.§ (1) bekezdésére hivatkozott. Kérte továbbá a felperes perköltségben történő marasztalását. Megismételte azon hivatkozását, hogy a felperesi jogelőd a hitelbírálat függvényében egyoldalúan határozta meg 2005. december 13-án kelt nyilatkozatában a hitelkeret 945.000 Ft-os összegét. Állította, hogy az alperes ezt a hitelkeretet nem fogadta el írásban.

BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK
mint másodfokú bíróság
4.Pf.21.503/2017/5.

3

Álláspontja szerint a régi Ptk. 522.§ (1) bekezdése alapján a hitelkeret meghatározása a hitelszerződés alapvető fontosságú eleme az erre vonatkozó konszenzus nélkül a hitelkeret szerződés nem jöhetett létre. Kiemelte, hogy a Hpt.210.§ (1) bekezdése alapján pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban lehet kötni. Előadta, hogy a felperes az alperes számára biztosított hitelkeretről az alperest csak a hitelkártya szerződés című dokumentum visszaküldésével tájékoztatta, ami távollevő közötti szerződéskötés esetén az ajánlattól eltérő ajánlatnak minősül. Ennek megfelelően a hitelszerződésben a hitelkeret összegét a felek nem határozták meg, így a hitelkeret szerződés érvényesen nem jött létre.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság érdemben nem cáfolta, nem vezette le indokolásában, hogy az alperesi védekezés logikája miért nem megfelelő, így álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Pp.221.§ (1) bekezdését sérti. Hivatkozott arra, hogy a felek között a szerződés érvényesen nem jött létre egyik hitelkártya tekintetében sem (Ptk.205.§ (1)-(2) bekezdése, 522.§ (1) és (2) bekezdése, 217.§ (1) bekezdése és 218.§ (1) bekezdése alapján) mivel a jogszabály (Hpt.210.§ (1) bekezdése) írásbeli alakot rendel a szerződéskötésre, ezért a lényeges feltételeket írásba kellett volna foglalni, amire nem került sor.

Állította, hogy a Hpt.210.§ (1) bekezdése és a Ptk.217.§ (1) bekezdése szerint a ráutaló magatartás, mint szerződést keletkeztető aktus, a perbeli esetben nem jöhetett szóban, ezért irreleváns, hogy az alperes néhány éven keresztül igénybevette a létre nem jött szerződés alapján a felperes szolgáltatásait. Álláspontja szerint kifejezett elfogadás lett volna szükséges ahhoz, hogy az ÁSZF, a hirdetmény, a hitelkártya szabályzat, kamat- és díjtáblázat a szerződés részévé váljon. E vonatkozásban utalt a Kúria 2/2011 PK véleményének 2. pontjára. Hivatkozása szerint az ÁSZF-et az alperesnek alá kellett volna írni ahhoz, hogy ez a szerződés részévé váljon.

Fentieket meghaladóan felhívta az 1996. évi CXII. tv. 2. számú mellékletében foglalt értelmező rendelkezéseket. Álláspontja szerint a perbeli szerződés fogyasztási kölcsönnek minősül, így irányadóak rá a Hpt.212.§-a, valamint 213.§-ai. Ennek alapján állította, hogyha a szerződés mégis létre jött volna, úgy a Hpt.213.§ (1) bekezdése alapján is érvénytelennek minősíthető, mivel nem tartalmazza a szerződés tárgyát, a kölcsön összegét, a THM ügyletadataiból levezethető mértékét, a kamat mértékét, a törlesztőrészletek számát és esedékességét.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet egyáltalán nem tért ki arra, hogy ezen hiányosságok miért nem okozzák a szerződés semmisségét. Állította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének e vonatkozásban sem tett eleget. Utalt még az elsőfokú eljárás során csatolt a PKKP 23.G.304.546/2014/16 számú ítéletében foglaltakra.

Fentieket meghaladóan vitatta a kereset összecszerúségét is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tartotta be a kisértékű perek szabályait akkor, amikor a 2016.május 23. napján tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt bírói felhívás felperes általi elmulasztásának nem vont le a jogkövetkezményeit. Előadása szerint a felperes a kereseti követelés összecszerúsége vonatkozásában csupán tényállítást tett a perben, bizonyításra nem került sor, így az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan.

BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK
mint másodfokú bíróság
4.Pf.21.503/2017/5.

4

Előadta, hogy a felperes a tartozás érthető, részletes levezetését egyáltalán nem mellékte a keresetéhez. Az F/7 szám alatti mellékletből nem derül ki, hogy a futamidő kezdetétől az adós befizetéseit hogyan, mire számolta el a felperes, a törlesztőrészleten belül milyen volt a Ptk.293.§-a szerinti arány (költség, kamat, tőke) és hogyan változott a tőketartozás hónapról hónapra.

A fellebbezés alapos.

Jelen per a Pp. XXVII. fejezete szerint minősülő kisértékű per, amelyben a Pp.392.§ (1) bekezdése alapján fellebbezésnek az eljárás szabályainak lényeges megsértésére vagy ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint az anyagi jogszabályokat nem helytállóan alkalmazta. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felek között a régi Ptk.522.§ (1) bekezdése szerinti hitelszerződés jött létre és helyesen rögzítette annak tartalmát, nevezetesen azt, hogy a hitelszerződés tárgya meghatározott hitelkeret rendelkezésre tartása, a bank kötelezettségvállalása arra, hogy a másik fél igénylésére meghatározott keretben kölcsönszerződéseket fog kötni vagy egyéb hitelműveleteket fog végezni. Ebből következően a hitelszerződés lényeges tartalmi eleme a hitelkeret összege.

A Ptk. 522.§ (2) bekezdése szerint a bankhitel szerződés érvényességéhez a szerződés írásba foglalása szükséges. Az idézett jogszabályi rendelkezésből kitűnően tehát a hitelkártya szerződésnek a hitelkeret összegét tartalmaznia kell. Mint ahogy a tényállásban az elsőfokú bíróság részletesen rögzítette, az alperes hitelkártya igényléssel fordult a felperesi jogelőd felé, a hitelkártya igénylésben azonban csak az igényelt hitelkártya típusa szerepel, illetve az az alperes adatait rögzítette. Tartalmazta továbbá, hogy az igénylő a Budapest Bank Rt. üzletszabályzatát, hitelkártya általános szerződési feltételeit és hirdetményét tudomásul vette és elfogadta. A Budapest Bank a hitelkeretet 945.000 Ft értékben jóváhagyta. Ebből következően a hitelkeret összege csak a felperesi jogelőd nyilatkozatában szerepel, az az írásbafoglalt szerződésnek nem része, azt az alperes nem írta alá. Kétségtelen, hogy e vonatkozásban a felek között a kölcsönös és egybehangzó akaratnyilatkozat megvolt, hiszen a jóváhagyásról az alperes értesült, illetőleg a hitelkártyát használta. Az írásbafoglalás hiányában azonban a szerződés az alakszerűségi követelményeknek nem felel meg, így érvénytelen.

Kiemeli még a másodfokú bíróság, hogy a felperesi jogelőd hirdetménye a hitelkeret összegét nem határozza meg, illetőleg a hitelkártya általános szerződési feltételek 2.2.2 pontja is csupán azt tartalmazza, hogy a bank az ügyfél hitelképességét időszakonként rendszeresen vizsgálja, amelynek eredményétől függően jogosult a hitelkeret összegét saját kizárólagos hatáskörben hozott döntése alapján egyoldalúan csökkenteni, illetve a hitelkeret emelését az ügyfél részére felajánlani. Ezen rendelkezés tehát csupán a hitelkeret összegének egyoldalú módosítását, csökkentését teszi lehetővé.

BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK
mint másodfokú bíróság
4.Pf.21.503/2017/5.

5

Mindezek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint a hitelkártya szerződés érvényesen nem jött létre, így arra a felperes jogot nem alapíthat.

Ebből következően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.393.§ (2) bekezdése alapján – tárgyaláson kívül elbírálva – a Pp.393.§ (3) bekezdése szerint megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

A megváltozott érdemi döntésre figyelemmel a másodfokú bíróság az alperes perköltség viselési kötelezettségét mellőzte és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 70.952 Ft + Áfa, mindösszesen 90.109 Ft együttes első- és másodfokú perköltséget.

Budapest, 2018. április 17.

Vargáné dr. Erdődi Ágnes sk.
törvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

dr. Szabó Györgyi sk.
törvényszéki bíró, előadó

dr. Gajdos István sk.
törvényszéki bíró